

Til § 2

9) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.«

Af et *mindretal* (S og KRF), tiltrådt af et *mindretal* (CD):

10) I *stk. 1* udgår ordene », § 1, nr. 11, 19 og 22, dog først den 1. juli 1990«.

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (K, V og RV):

11) Efter *stk. 2* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 3*. Kulturministeren fremsætter i folketingsåret 1993-94 forslag til revision af denne lovs § 1, nr. 11, om indførelse af en afgift på 5 pct. ved erhvervsmæssigt videresalg af kunstværker.«

Bemærkninger

Til nr. 1-3, 5, 8 og 9

Fremskridtspartiet mener, at der i lovforslag nr. L 132 kun er et rigtig godt punkt, og det er bestemmelsen om ophavsretten til edb-programmer som formuleret i den foreslåede § 42 b.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 7, om afregning af de såkaldte Copy-Dan-afgifter skal ændres, hvis den skal gøres brugbar. Derfor indstiller Fremskridtspartiet ændringsforslag nr. 2 til vedtagelse.

Resten af lovforslaget er uanvendeligt. Derfor stiller Fremskridtspartiet ændringsforslag nr. 1, 3, 5, 8 og 9.

De øvrige bestemmelser for edb-branchen er der ikke brug for. Det ordnes allerede i dag gennem ansættelses- og projektkontrakter.

Det mest tåbelige i lovforslaget er bestemmelsen om 5 pct.-afgiften for omsætning af kunst. Fagfolk i branchen, specielt auktionsbranchen, har godtgjort, at den foreslåede 5 pct.-afgift på kunst vil betyde, at handelen

kommer til at foregå sort eller i udlandet. Det er med andre ord ikke muligt at håndhæve loven, hvorfor den er unødvendig.

Dertil kommer, at det er absurd at udtage kunst som noget enestående og pålægge denne omsætningsafgift. Hvad med brolæggeren? Skal han have afgift for alle, der går på gaden? Skal møbelfabrikanten have afgift, hver gang møbler videresælges osv.? En kunstgenstand må på lige fod med andre produkter kunne om sættes frit.

Til nr. 2

Den gældende vederlagsordning har som bekendt medført mange problemer for alle typer af fællesantenneanlæg, hvad enten disse ejes af private antenneforeninger, ejere af private udlejningsejendomme, ejerlejlighedsforeninger, kommuner eller almennyttige boligselskabsafdelinger. Endvidere har ordningens uklarheder som bekendt ført til en retssag med Copy-Dan som sagsøger og et par almennyttige boligselskaber som sagsøgte, hvilket også hænger sammen med de uafklarede forhold til boliglovgivningen.

På den baggrund findes det nødvendigt for fremtiden at klargøre og ændre de gældende regler således:

1. For det første fastslås det, at det er den enkelte radiolytter og fjernsynsseer, som hæfter for beløbet direkte over for ophavsmanden (det vil her sige Copy-Dan) i forhold til antallet af kanaler m.v.
2. Det fastslås for det andet, at vederlagskravet påhviler alle brugere af radio eller fjernsyn uafhængigt af deres antenneforhold.
3. For at der ikke skal herske tvivl om den mest praktiske opkrævningsmåde, fastslås det for det tredje, at afgiften opkræves af Danmarks Radio i forbindelse med de almindelige licensafgifter. Herefter skal Danmarks Radio naturligvis afregne beløbene til kunstnerne organisationer, her Copy-Dan. Herom kan der bl.a. henvises nærmere til forslaget fra Kommunernes Landsforening i henvendelsen af 3. marts 1989, jf. Kulturudvalget, L 132/133 - bilag 16.